

טוראי יוסף לוי

436074

בן אניטה ומאיר

נולד ב- תרצ"ח 1938

התגייס לצה"ל ב- נובמבר 1958

שרת בגדוד הבוקעים הראשון (51)

נפל ב- י"ז שבט תשי"ט 26.1.1959

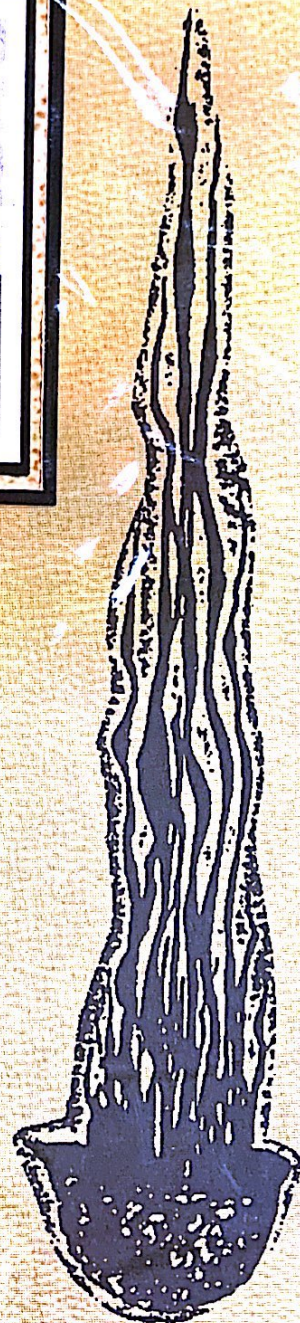
בעת שירותו הצבאי.

לוי, יוסף

בן מאיר ואניטה. נולד בשנת תרצ"ח (1938)
בעיר מלילה שבספרד. עלה לארץ בשנת
1957. גויס לצה"ל בנובמבר 1958 ומייד
הכירו בו ידידיו חבר שקט המבצע את
המשימות המוטלות עליו כמיטב יכולתו
והעושה כל מאמץ כדי להיקלט בסביבתו
החדשה. ביום י"ז בשבט תשי"ט (26.1.1959)
נפטר והובא למנוחת עולמים בבית הקברות
הצבאי בנתניה.

בטחון שוטף (בט"ש) (1957-1967)

עיקרי מדיניות הבטחון של ישראל לאחר מבצע "קדש" היו שמירת הישגי מבצע "קדש" (ובכלל זה חופש שיט במצרי טיראן), פיתוח מתמיד וקיום כושר הרתעה והכרעה ומאבק יום-יומי (בט"ש) על שמירת הריבונות הישראלית לאורך גבולות שביתת-הנשק (במיוחד לאורך הגבול הישראלי-סורי). הסורים התבצרו היטב לאורך קו הגבול, 77 ק"מ אורכו מתל-אל-קאדי בצפון ועד אל-חמה בדרום, בנו מערכת מוצבים קדמיים ועורפיים, סללו דרך פטרולים, והחזיקו לאורך ה"קו הירוק" 15,000 חיילים וכן טנקים, תותחים ומרגמות. הם ניצלו את יתרונם בעוצמת-אש ובשליטה טופוגרפית, שהקנתה להם הרמה הסורית (רמת-הגולן), הפגיוזו יישובים ישראלים באש ארטילרית, צלפו באש מקלעים ונק"ל, התנכלו לשיט ולדיג בצפון-מזרח הכנרת וניסו למנוע בכוח עיבוד חקלאי של החלקות באזורים המפורזים. לוחמי חטיבת גולני עם כוחות נוספים של פיקוד צפון הגיבו במאמץ רצוף ומתמשך של פעילות מבצעית, סיורים, תצפיות, מארבים, סיוע לשמירה ביישובים ואבטחה צמודה לחקלאים. גולת הכותרת של פעילות הבטחון השוטף בעשור של שנות הששים (1957-1967) היו פעולות הגמול בתאופיק (1960) ובנוקייב (1962) ו"המאבק על המים" (1965-1966) כנגד מזימת הסורים להטות את מקורות הירדן.

קיבוץ גלויות

קשיי תקשורת

לחטיבת "גולני" בראשית שנות החמישים היו קשיים רבים, שבאו לידי ביטוי בולט בקרב על תל אל-מוטילה. לדעת הוועדה, התקשו חיילי היחידה ליצור תקשורת בעת הקרב וזאת בגלל הריכוז בשפות הדיבור (רק 10 אחוזים מן החיילים היו ילידי הארץ ומערב אירופה). רמת החיילים – כך טענה הוועדה – לא היתה גבוהה גם מפני שחלקם לא השלימו את אימוניהם (לרבות אימון הפרט), והטובים מביניהם היו אלה שנפגעו ראשוניים, בפעולת תל אל-מוטילה.

והימקי מלחמת העצמאות חללו משתחררים, ואת מקומם תפסו מתגייסים צעירים מבני העלייה החדשה. חיילים אלה – אף שהיתה להם זיקה עמוקה למולדת ולערכי האומה – באו לחטיבה ללא ערכי משמעת ומוראל, וללא היכרות עם תנאי הארץ ושפתה. בפני החטיבה ניצבו בעיות חברתיות קשות בנוסף לעומס התפקידים הבטחוניים.

היה צורך ללמד את החיילים החדשים עברית, להקנות להם ערכים ולסייע בהשתלבותם כמערכ הבטחוני של המדינה. כן היה על מפקדי החטיבה לאמן את חייליה ולנבש את היחידות, כדי שתוכן לנה להשתלב בתפקידי ההגנה על הגבולות, סוירים ופעולות מונע כנגד מעשי התוקפנות של הערבים. תקופה זו היתה תקופת מעבר לחטיבת "גולני", אשר לוחמיה עסקו בתפקידי הגנה, אבטחה ותפקידי דים אחרים. בכלל היו אלה שנים קשות למדינת ישראל. העליה ההמונית בראשית שנות ה-50 הציבה בעיות קשות של קליטה כלכלית וחברתית, בעיות הקשורות בהתיישבות בקנה מידה נרחב ובעיות הקשורות במעבר המוני של עולים ממקצור עות בלתי יצרניים לכפר ולתעשייה.

בראשית 1950. הוקמו בארץ המעברות הראשונות, שהטביעו את חותמן על נוף הארץ במחצית הראשונה של שנות ה-50. מיקומן של המעברות נקבע על יסוד אפשרויות התעסוקה, ולפיכך הוחלט על פיזורן בכל חלקי הארץ – ממטולה בצפון ועד לירוחם בדרום. מיספרן של המעברות הגיע לכדי 120, ורבים מחייליה החדשים של חטיבת "גולני" המתחדשת באו מקרב המעברות.

היו בעיות קשות ב"גולני" של אותם ימים: אי ידיעת השפה העברית, בעיות של נפקדים ועריקים, בעיות של שימוש בסמים, בעיות של חוסר קומוניקציה ובעיות סעד חמורות ביותר. ואולם העשייה השליחותית שביצעו מפקדי החטיבה, ברוי בם. ותיקי-תש"ח, עשתה את שלה. נוצר קשר אישי עם החייל, והוא החל להאמין במפקד שלו, ראה בו חבר ושיתף אותו בבעיותיו.

תיק מפקד החטיבה של אותם ימים מלא בעשרות ומאות מכתבי חיילים משוחררים, ששמרו על קשר עם מפקדיהם, כתבו להם בעברית רצוצה ועמוסת שגיאות כיצד הם מסתדרים באזרחות, ובמקרים לא מעטים אף ביקשו את עזרת המגיד או המח"ט בניסיון להתקבל למקום עבודה.

גם את פעולותיה הצבאיות של "גולני" בראשית שנות ה-50 צריך להבין דרך היכרות מעמיקה של אותה תקופה. קליטת העלייה ומיזוגה בתרבות ובחברה הישראלית תוך הקניית בסיס כלכלי לעולה, היוו את עיקר המאמצים ותבעו השקעת מירב הפוטנציאל של המדינה. הצבא רחב-ההיקף של מלחמת העצמאות פורק, ואת מקומו תפס צבא סדיר קטן-ההיקף ומערך מילואים רחב-ההיקף, שעליו הושטת עיקר כוחו של צה"ל.

המשימות הצבאיות-שהוטלו בתקופה זו על חטיבת "גולני" כללו תפקידי שמירה, אבטחה ופטרול. גדוד "גדעון" החזיק את גבול הצפון, אך מובן שלא היתה זו תפיסת קו במושגים המוכרים היום. חוליות קטנות של חיילי הגדוד התפרסו במקומות רגישים בגבול הצפון והפגינו נוכחות. אם למשל, היו מתבצעות עבודות בייבוש החולה והוטל על "גולני" לאבטח את האזור, היתה נשלחת כיתה עם הנשק הכיתתי שלה, ובמיקרה הטוב יותר, היו מוסיפים לקבוצת החיילים גם מקלע בינוני. כך הוחזק קו הצפון. השקט בקו הגבול עם סוריה לא ארך זמן רב.

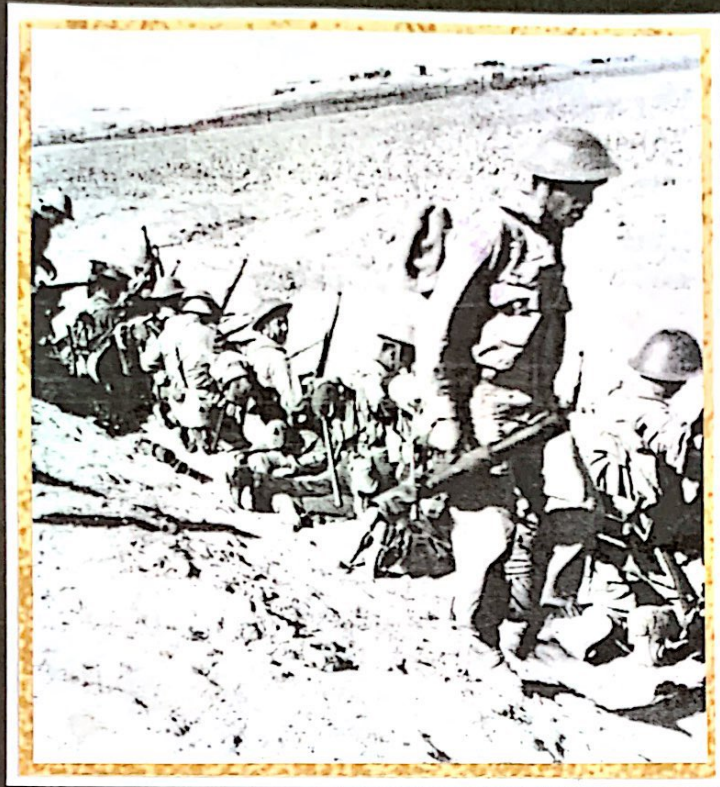

באימונים

ת.נ.צ.ב.ה.
יוסף לוי
1938-1959

"... וכשהוצרך להוכיח עצמו כחייל,
עשה זאת על הצד הטוב ביותר."

כי שהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

הדמעות של מלאכים
המדוע הם בוכים המלאכים?
אולי בגלל
שזה לא קל
להיות מלאך
בעולם עצוב כל כך

כי שהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

וגם אנחנו כאן
רוצים לבכות יחד איתם
מה לעשות?
רוצים לבכות
והדמעות אינן יורדות
הדמעות אינן זולגות

כי שהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

